

VERONTWAARDIGD OVER HET ONGEVRAAGD AANLEVEREN VAN INFORMATIE OVER GGZ-CLIËNTEN AAN DE NZA?

Dit kun je doen!

WAAROM MOETEN ZORGVERLENERS IN DE GGZ CLIENTENDATA DELEN MET DE NZA?

Sinds 1 juli 2022 heeft de Nederlandse Zorgautoriteit (NZa) zorgverleners in de geestelijke gezondheidszorg (ggz) verplicht om grote hoeveelheden cliëntendata aan te leveren, zonder dat ggz-cliënten dit weten. Dit in het kader van een nieuw ggz-bekostigingssysteem. Inmiddels is er onder zorgprofessionals een aardige discussie ontstaan over het delen van persoonlijke cliëntgegevens. Want is dit niet in strijd met het medisch beroepsgeheim? En wat kun je eraan doen om te voorkomen dat je cliëntgegevens verplicht moet delen met de NZa?

De NZa, toezichthouder van de zorg, wil met gedetailleerde gegevens van uiteindelijk 800.000 ggz-cliënten een beter beeld vormen van welke zorg in de toekomst nodig is. En ook zorgverzekeraars kunnen van deze informatie gebruik maken als zij zorg inkopen.

Verontwaardiging onder zorgverleners

Deze ontwikkeling stuut veel zorgverleners in de basis- en gespecialiseerde ggz tegen de borst. Ze zijn verontwaardigd over het feit dat de NZa hen verplicht om zonder toestemming van de cliënt gevoelige en persoonlijke gegevens te delen, ook al is dit gepseudonimiseerd. Dat wil zeggen dat persoonsgegevens in een dataset dusdanig getransformeerd worden, dat ze niet meer direct herleidbaar zijn tot een persoon. Het gaat om gegevens die afkomstig zijn van Routine Outcome Monitoring (ROM)-lijsten. Dit zijn scoringslijsten, die de cliënt invult over zijn of haar mentale welbevinden. Deze lijsten worden in de ggz gebruikt door zorgverlener en cliënt om de therapie te evalueren. En werk je er als zorgverlener niet aan mee om deze gegevens op te sturen? Dan kun je als je als behandelaar geen of onjuiste cliëntgegevens aanlevert, na een waarschuwing, zelfs een dwangsom opgelegd krijgen.

Doorbreken van het medisch beroepsgeheim?

De NZa stelt dat zij zorgvuldig omgaan met de gegevens en dat het bijna onmogelijk is om de informatie te herleiden naar het individu. Toch strookt dit niet met het medisch beroepsgeheim van zorgverleners. Want wat een cliënt met zijn behandelaar deelt, mag nooit naar buiten gebracht worden. Dat is cruciaal voor de vertrouwensband tussen cliënt en zorgverlener. En ook al zijn de gegevens gepseudonimiseerd, dit vertraagt slechts het tot de persoon herleiden van data, maar sluit het niet volledig uit. Veel zorgverleners kunnen zich dan ook goed voorstellen dat cliënten zich bedrogen voelen als zij hier achteraf over horen.

Wat kun je doen als zorgprofessional?

Hoewel je als zorgverlener in de ggz niet wettelijk verplicht bent om jouw cliënt toestemming te vragen voor het doorgeven van informatie over hun mentale welzijn aan de NZa, kun je er uiteraard wel zelf voor kiezen om dit met je cliënten te bespreken. Op het moment dat een cliënt weet wat er speelt, kan hij ook voor zichzelf bepalen hoe hij hiermee om wil gaan. Daarbij kun je als zorgverlener direct aan je cliënt uitleggen hoe hij hier bezwaar tegen kan maken.

Bezwaar maken via een privacyverklaring

Cliënten hebben altijd de mogelijkheid om bij jou als zorgverlener aan te geven dat zij bezwaar hebben tegen het aanleveren van hun persoonlijke informatie.

Dit kan via een privacyverklaring. En alleen door de privacyverklaring in te vullen, kun je als cliënt buiten deze regeling van de NZa vallen.

Als een cliënt op deze manier bezwaar maakt, mag je als zorgverlener een aantal privacygevoelige gegevens over die cliënt niet aanleveren. Bijvoorbeeld informatie over de diagnosehoofdgroep en het zorgvraagtype. Goed om te weten is dat de verplichting om deze informatie te registreren in je eigen administratie wel van toepassing blijft.

Heb je hier vragen over? Neem contact op via info@dezorgkeuze.nl

www.dezorgkeuze.nl | Roosendaal | Nederland